Ἄθυρα. περὶ 390-407 μ.Χ. 74

> Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, τόμος ΙΓ', κ. ΛΒ', ΛΓ'.

Ἰννοκεντίου πάππα Ῥώμης ἐπιστολαὶ δύο πεμφθεῖσαι τῷ τε Ἱερῷ Χρυσοστόμῳ ἐν ὑπερορίᾳ διάγοντι, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.---

Τὰ γοῦν τοιαῦτα γράμματα, ἔτι δὲ καὶ τὴν τῆς συνόδου ψῆφον, ἢ [illegible] διὰ τὴν Ἰωάννου αὐτῶν ἐν Ἰταλίᾳ συνέβη, ἀνὰ χεῖρας λαβόντες οἱ περὶ τὸν θεοφιλῆ Αἰμίλιον, Βενεβεντοῦ δὲ οὗτος ἐπίσκοπος, Καθηγιόν τε καὶ Γαυδέντιον, σὺν Οὐαλεντίῳ καὶ Βονιφατίῳ τοῦ πρεσβυτέρου, ἐν Ῥώμῃ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἧκον. Εἵποντο δὲ αὐτοῖς Κυριακὸς καὶ Δημήτριος, σὺν ἅμα Παλλαδίῳ καὶ Εὐλυσίῳ· οἳ τῆς Ἰωάννου μερίδος ἦσαν, ἐκεῖσε δὴ παρεγένοντο, καὶ πάντα ἐκείνοις [illegible].

Περὶ τῶν ἐν Ῥώμης πρέσβεων, ὅσα πεπόνθασιν ὑποβολῇ Εὐδοξίας καὶ Ἀττικοῦ.

Ἀνὰ δὲ . . . τὴν [illegible] γενόμενοι, οἱ πρέσβεις τοῦ πάπα, ὑπό τινων ἐνεδρευθέντες τῶν [illegible] ἐκ χεῖρας ἐμπίπτουσιν.

Οὐδὲ γὰρ ἔλαθε τὴν πονηροτάτην Εὐδοξίαν τὰ τῆς [illegible] πρεσβείας.

Ἀντιτεχνωμένη δὲ τῇ γνώμῃ τῶν ἀποστειλάντων προέφθασεν ἀντιπράττουσα.

Θεσσαλονίκην μὲν οὖν οὐ συνεχώρουν ἐκείνους ἰδεῖν· οὐδὲ γὰρ ἃ πρὸς τὰ [illegible] ἐπίσκοπον Ἀνύσιον τοῦ πάππα ἐπιφέροντο γράμματα, δοῦναι εἴων.

Δυσὶ τοίνυν πλοίοις τούτους ἐπιβαλόντες, ἐπεὶ ἡ προάστεια τῆς πόλεως, ὃ <u>Ἀθύρας</u> καλεῖται, ἔφθασαν, <u>βιαίως εἶργον</u> <u>φρουρᾷ</u>, ἅτε δῆθεν ὑπερόρια ἐποχοῦντας ἀρχήν, καὶ ἐπὶ ὕβρει τῆς ἐνθάδε βασιλείας γεγενημένους, διαβολὴν κατεσκεύαζον.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οἵ τε ἐν Ῥωμαῖοι, καὶ οἱ περὶ τὸν ἐπίσκοπον Κυριακὸν ἐζημιωθέντες χωρίς, ἠτάζοντο, καὶ δεινοῖς πλείστοις περιεβάλλοντο, τὰ γράμματα ἀπαιτούμενοι.

Ὡς δ' ἐκεῖνοι τὸ μὴ δοῦναι διισχυρίζοντο πρότερον, ἢ μὴ βασιλέα θεάσαιντο, πρέσβεις ὄντες, τέλος Θυαγέρης τις ἐν θηριωδίας καὶ ἰταμότητος ὄνομα ἑαυτῷ περιθεῖναι βουλόμενος, ἑνὸς τῶν ἐπισκόπων τὸν ἀντίχειρα σπαράξας παρ' ᾧ τὰ γράμματα ἦν, αὐτά τε ἀφείλετο τὰ πινάκια, καὶ τινα σκεύη, καὶ ὅσα δὴ πρὸς ὤνησιν τῶν ἐπιτηδείων ἀργύρια ἦσαν, ἵνα τῶν πρὸς χρείαν ἐνδεεῖς καταστάντες πρᾶξαί τι τῶν ἀπηγορευμένων ἀναγκασθῶσι.

Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἄλλοι τε πλεῖστοι παρῆσαν, οὔτ' ἐκ τῆς βασιλίδος, οὔτε καὶ παρὰ [illegible] περὶ Ἀλλικοῦ οἳ καὶ ἦλθον, τρισχιλίους [illegible] χρυσοῦς, κοινωνῆσαι μὲν Ἀττικῷ, τῆς δὲ [illegible] καταφρονῆσαι τοῖς δὲ πάντα ἀπαρνήσασθαι.

Συνέβη γάρ τι καὶ ἕτερον ἔργον, μέγα τὴν πρᾶξιν. Ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀγγέλων διακόνων, Παῦλον τινα κληθέντα, σώφρονι καὶ μετρίῳ ἀνδρί, τῶν θείων ἀποστόλων Παῦλον ἐπιφωνοῦντα εἰπεῖν γέγραπται· «Βλέπετε πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· αἱ ἡμέραι γὰρ πονηραί» ἴσως τὴν ὑπεσχημένην ἀπάθειαν ἐπέχοντα.

Μὴ τοίνυν τὴν εἰσήγησιν ὑποδεξαμένων, ἀλλὰ τὴν ἐς Ῥώμην ἀντιβολούντων ἐπάνοδον, Θυαγγέρις ὁ τὸν ἀντίχειρα ἀριστοτέχνημα διαπεπραγμένος, δεινοῦ τι καὶ κακουργῆσαι, σαπρῷ τινι καὶ γεγηρακότι πλοίῳ τούτους πιστώσας, ὡς ἂν πρόνοιαν ἀπωλείας πραγματευόμενος, πρὸς τὴν Ῥώμην ἀνάγεσθαι παρηγγύα.

14γ 2

Καὶ δὴ τῷ πρώτῳ ἐν χρόνῳ κωλύσαν μόνον τῇ Λαμψάκῳ προσεχῶς ἐγένετο.
Ἐντεῦθεν δὲ τὸ ἀνάλογον ἀμφισβήτησιν, τεττάρων παρῳχηκότων ... τὴν Ῥώμην κατέλαβον· καὶ Ἰννοκεντίῳ τῷ πάππᾳ ἐμφανισθέντες, κατὰ μέρος τὰ συμπεσόντα ἀνήγγειλαν, μηδὲν εἰδότες, εἴ τι δὴ τοῦ περὶ Κυριακὸν ἐπεγένετο· ἀλλὰ μηδὲ περὶ Ἰωάννου, ὅτι δὴ αὐτῷ συνέβη μαθεῖν ἐξισχύσαντες.
Ἀλλ' δὲ τὸν νωθρὸν Ἀρκάδιον διελάμβανε τέως, ὡς οὐδεμία ὑπῆρχε μαθεῖν.
Ἐπεὶ δὲ τέλος πλεῖστα ἀγανακτήσας ὁ τῆς Ῥώμης ἐπίσκοπος Ἰννοκέντιος, τοιάνδε συνθέμενος τὴν ἐπιστολήν, τοῖς περὶ Ἀρκάδιον, Ἀττικὸν ... ἐπαπέστειλεν, ἀφορισμῷ καὶ καθαιρέσει αὐτοὺς ὑποβάλλουσαν.